

САМІ СОБІ МИ ВОРОГИ

Весна... Хотілось би співати,
Як соловейко у саду,
Та де тепер натхнення взяти,
Коли в душі не до ладу?

В природі по своєму плану,
Усе вмивається, встає
Бо має силу нездоланну,
Яку всьому земля дає.

А людям звідки діставати
Енергію, щоб повесні
До сонця голови здіймати
І радісні співать пісні?

Їм мало лиш тепла й вологи,
Ще треба завжди розум мать,
Та люди вже забули й Бога
І совість стали забувать.

Керує ними легкодуха
Гординя, згубить всіх вона,
Країну поглина розруха,
Вже майже цілий рік війна!

А втім земля благословенна:

Святий Андрій благословив,
Та долю нам таку злиденну
Не він від Бога наділив!

Дата написання вірша: 2021-01-04